

Šesť návštev Matky z neba

PRVÉ ZJAVENIE – 13. máj 1917

„Prichádzam z neba. Modlite sa každý deň ruženec, aby ste vyprosili svetu mier a koniec vojny.“

Hrala som sa s Františkom a Hyacintou na svahu Cova da Iria. Postavili sme múrik okolo kríka, keď sme zrazu uvideli niečo ako blesk. „Poďme radšej domov“, povedala som bratrancovi a sesternici, „blýska sa a asi príde búrka.“ „Dobre.“ začali sme zostupovať po svahu a hnať ovce k ceste. Keď sme boli približne v polovici svahu, takmer pri veľkom dube, videli sme nový blesk a po niekoľkých krokoch sme zbadali nad menším dubom paniu, oblečenú v bielom šate, žiariacu viac ako slnko. Vychádzalo z nej jasnejšie a intenzívnejšie svetlo, než aké rozlieva krištáľový pohár čistej vody, prežiarený najjasnejšími slnečnými lúčmi. Zastavili sme sa prekvapení týmto zjavom. Boli sme tak blízko, že sme stáli uprostred svetla, ktoré paniu obklopovalo, či ktoré sa z nej rozlievalo. Stáli sme vo vzdialenosti asi jeden a pol metra. Panna Mária k nám prehovorila: „Nebojte sa! Neublížim vám.“ „Odkiaľ prichádzate?“ – spýtala som sa jej. „Prichádzam z neba.“ „A čo si odo mňa prajete?“ „Prišla som vás požiadať, aby ste sem prichádzali po šesť nasledujúcich mesiacov trinásteho dňa vždy v rovnakú hodinu. Potom vám poviem, kto som a čo chcem.“ „Prídem aj ja do neba?“ „Áno.“ „A Hyacinta?“ „Aj ona.“ „A František?“ „Aj on, ale bude sa musieť pomodliť ešte veľa ružencov.“ Tu som si spomenula na dve dievčatá, ktoré prednedávnom zomreli.

Boli to moje priateľky a chodili sa k nám učiť tkať k mojej najstaršej sestre. „Je Mária des Nevesová už v nebi?“ „Áno.“ /Myslím, že mala asi 16 rokov, keď zomrela./ „Zostane až do konca sveta v očistci.“ /Zdá sa mi, že mala asi 18 alebo 20 rokov./ „Chcete sa obetovať Bohu a znášať všetky utrpenia, ktoré na vás zošle na zmierenie za hriechy, ktorými je urážaný a ako prosbu za obrátenie hriešnikov?“ „Áno, chceme.“ „Budete teda musieť veľa trpieť, ale milosť Božia vás bude posilňovať.“ Keď prehovorila tieto posledné slová /“milosť Božia...“/, po prvý raz roztvorila ruky a zalialo nás silné svetlo, odraz lúčov, ktoré z jej rúk vychádzali. Preniklo nám do hrude a do hlbín duše, takže sme sa uvideli v Bohu, ktorý bol tým svetlom, a to omnoho jasnejšie, ako by sme sa mohli vidieť v najlepšom zrkadle. Z vnútorného popudu, ktorý sme pocítili, sme padli na kolena a v duchu sme opakovali: „Najsvätejšia Trojica, klaniam sa ti. Môj Bože, Môj Bože, milujem ťa v Najsvätejšej sviatosti.“ Po niekoľkých okamihoch Panna Mária dodala: „Modlite sa každý deň ruženec, aby ste vyprosili svetu mier a koniec vojny.“ Potom sa začala pomaly dvíhať a vznášať do výšky smerom k východu, až zmizla v nedozernej dialke. A svetlo, ktoré ju obklopovalo, akoby otváralo cestu do nebeskej klenby. Preto sme niekedy hovorili, že sme videli, ako sa otvorilo nebo.

BOŽÍ RYTIER

Informačný týždenník Rímskokatolíckej farnosti sv. Martina Radatice

15.10. 2017, ročník XIII., č.42, bozirytier1@gmail.com

28. Nedel'a v cezročnom období

Budem bývať v dome Pánovom

mnoho a mnoho dní

„Ako si sem mohol vojsť bez svadobného odevu?“ /Mt 22,12/.

Ježišovo podobenstvo hovorí, že niektorí pozvaní na svadbu pozvanie odmietli. Boli príliš zaneprázdnení. Iný muž sa na nej ukázal, no nevzdal úctu kráľovmu synovi. Prišiel bez svadobného odevu. Prišiel na kráľovskú hostinu, no dôvod, pre ktorý prišiel, nebol až taký kráľovský. V Písme sa obraz svadobného odevu používa na označenie základných prvkov nášho života v Kristovi. Opisuje sa ako odev spásy, odev poslušnosti a odev čistoty. Keby sme chceli toto podobenstvo aplikovať na svätú omšu, potom by to vyzeralo nejako takto: Niektorí ľudia celkom odignorovali Božie pozvanie na bohoslužbu. Jeden muž síce prišiel a jedol z Chleba života, ale nechcel nasledovať Ježiša. Jeho srdce nebolo zaodeté správnym „odevom“. Pred touto otázkou stojíme každú nedeľu. „Prišiel som na eucharistickú hostinu s dobre zaodiatym srdcom? Alebo som prišiel bez toho, aby som myslel na to, ako má prijímanie Chleba života zmeniť moje srdce?“ prísť správne oblečený znamená otvoriť sa Ježišovej

milosti a jeho požehnaníu. Ak prideme bez takéhoto odevu, možno nás „nevyhodí“ von ako muža z podobenstva, no je možné, že stratíme kontakt s mocou a láskou, ktorá je v srdci Eucharistie.

Podme dnes na svätú omšu s poddajným srdcom. Povedzme Pánovi, že potrebujeme jeho Chlieb života. Tešme sa z pokrmu, ktorý nám Ježiš ponúka. A potom po svätej omši odíďme pevne rozhodnutí uchovať svoje srdce v odevu spásy, poslušnosti a čistoty. Dnes a každú nedeľu si pripomínajme, že svätá omša je nádherným predobrazom veľkej svadobnej hostiny, ktorá nastane, keď Ježiš príde v sláve. Zapamätajme si, že ak si teraz uchováme svoj odev, budeme na konci zaodiati do Krista!

„Pane Ježišu, ďakujem ti, že ma pozývaš na svoju hostinu. Pomôž mi nasledovať ťa.“